

HuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFi

Hungária fiataljai Ifjúsági rovat

Rakd el a HUFI minden számát úgy, hogy - mint kis „könyvecske” - a kezed ügyében legyen. A néprajz, néptánc, cserkészélet gyöngyszemeit gyűjtögetjük számodra!

1956-2011: csupa zene csupa testvérszív Magyar szív a magyar szívvel!

A *Kaláka* művészei harmadszor jönnek ide, hozzánk. Ez alkalommal ittlétük már természetesen lazábbnak, önfeledtebbnek sikerült.

Ilyen lelkületben találkozott a *Kaláka* kvartett a *Regös* és a *Mákos* (a *Regös* táncsoport népi zenekara) együttesekkel. A tehetséges profi és a tehetséges amatőr teljesen együtt táncoltak.

fiataljai bemutatkozhattak azok előtt is, akik aznap nem éppen értük gyűltek össze. Ez igazság. Ez is sors! És ez alkalom, hiszen minden alkalmat érdemes megragadni. Ez az volt!

Egyáltalán, az egész hét izgalomban fürdött. A *Kaláka* fellépett a martinezi Teatro de la Covában, a belvárosi Museo Isaac Fernández

Blancoban, és egy egész napot töltött Plátanoson, a ZIK családokkal. Minden esetben más műsorral, és a különféle események színes hangulatváltozásokkal lepték meg azokat, akik kísértük őket.

Folyik a megemlékezés - összkép Fotó Trixi

A Hungáriában lezajlott 56-os megemlékezés „Ablaktól-ablakig” műsorát

együtt építettük fel, csodálatra méltó eredményel. A közös próbán akadozott a kommunikáció az első tíz percen át, de csak ennyit. Mosolyok, elfogadás, türelem uralkodott mindkét oldalon. Hiszen van e mögött magyarázat is: *magyar szív a magyar szívvel!* Később egy finom argentin *asadoval* fűszereztük meg kölcsönös közreműködésünket.

A tiszteletadó műsorra legalább 30 nézővel több jelent meg a megszokottnál. Ez érthető! A *Kaláka* fellépése vonzotta be azokat, akik amúgy nem is jöttek volna el. Mivel „az idegen az első”, ott kell lenni! Nem baj, sőt! Legalább a Hungária

▼ A jó idő is velünk volt Plátanoson! Fotó Baltházár

◀ A *Kalákák* a Hungáriában - és ▲▲▲▲ lazítva, Plátanoson Fotó Baltházár

Havi „HUFImondát”:

„Ma mosoly, holnap könnyek, ma még nehéz, holnap könnyebb. Nézz az égre, a legszebb fényre, láss egy álmot, harcolj érte!”

(NN)

Olvasunk... és gondolkozunk:

Az órák, a hetek s a hónapok, az évszakok rohannak el, miközben szigorú beosztással rendbeteszik szétszórtságunkat.

Naptár okhoz, óramutatókhoz igazodunk. Habár a digitális órák nem ketyegnek kedvesen, azért mégis

figyelmeztetnek, megmutatják, mennyi marad még hátra a sokmindenből... Mi magunk szabjuk meg ezt a rendet! Hagyományosítjuk minden mozgásunkat, elkezdünk, befejezünk szakaszokat, megünnepelünk és megsiratunk helyzeteket. Élünk!

Ezt az évet is szépen beosztottuk. Máris végetér, elszivárog a december is. Lassan előszedegetjük a poros kartondobozokban elpakolt karácsonyfadiszainkat. Össze kell szedjük magunkat! Hiszen évvége lesz, készen kell álljunk! Míg nagytakarítunk, elgondolkodunk azon, amit helyesen tettünk, átszemléljük azt is, amit abbahagytunk, s elképzeljük ösztönös ártatlanságunkban mindazt, ami még hátra van... mert katonásan tartjuk be a szabályt, a szokás rendjét!

Minekünk még magyar karácsonyaink vannak! A füllesztő melegben is visszaidézzük a szüleink-nagyszüleink hazai havazását! Diós-mákosbejglit sütünk órákig, fűszeres, zsirtartalmazó sültpecsenyét, és amikor kinézünk ablakainkon, hópehelyek halk hullása helyett elfogadjuk a tűzijátékok iszonyatos és sestetgő robbanását. Mégis otthon vagyunk, megszólal egy-egy családnál a magyar Himnusz is... Mi még „fát gyújtunk”, akkor is, ha a műanyag famásolaton felvillanó fényecskék pislákolnak felénk. Mégis otthon vagyunk, és a Jézuska jóvoltából még az angyal hozza gyermekeinknek az ajándékokat. Imádkozunk, átszellemülten „Mennyből az angyal”-t éneklünk, és az idők még mindig hozzáképzelik az otthoni hideget, a havas hegyormokat, a csilingelő szánkók lelkületét.

Varázslat! Ugye? Mert álmodozó képzeletet építünk fel magunknak. De szép, mennyire szép! Főleg azért, mert ebben nőttünk fel, mert ez eszménkhez tartozik, nem úgy az itteni szokások. Furcsa és csodás! Magyar dolog!

Novemberben halottak napja volt. Ez csak annak jelent valamit, aki már elvesztette szeretteit... Én elbúcsúztam idevándorló szüleimtől. Apukám 32 éve,

Anyukám 19 éve hagyott itt. Mennyi digitalizált év! Szemébe vetett naptár, havas emlék, rozsdás idő, régi kép, napló, anekdotaözön - árvaság!

„Nem az a halál, amit ti gondoltok. Én már láttam a halált, a nyomomban lépkedett. Az volt az érzésem, valaki követ. Hátrapillantottam a történelmileg belénk szívárgott óvatosság nevében. Senki. Körös-körül mozdulatlan hegyek. A természet közönye. De mégis követett valaki. Visszapillantottam lábam nyomára a kövér fűben. Ekkor megláttam. A fű lassan, nyugalmasan, mint akinek mindegy, felegyenesedett mögöttem.

Hátamon végigszaladt a hideg. Arrább léptem, máris kitörölt az élők sorából. Mintha soha nem is jártam volna arrafelé. Akkor sem: gyermekkoromban. Pedig sokáig éltünk az öreg malommal szemközti lakásban. Erre határozottan emlékszem. Higgyétek el, így volt. Nincs bizonyítékom; semmiféle bizonyítékom nincs.

Csak legfeljebb az, hogy most embermagasságú a gaz az itt élt emberek helyén.”

(Panek Zoltán: „Keserű tejről érik a dió”)

*

A halál a másik dimenzióban megörökített élet. Varázsos arrébbesúsás. Időszeszély! Figyelmeztető reklám! Elérhetetlen válasz! Várakozás! Előkert. Itt van mindig mellettem-mögöttem. Elöttem. Míg élek, tisztogatom az utat a halál órájának kapuja felé. Velem ballagnak a többiek. Sokan lehajtott fejjel, mert félnek. Mások nagyot lélegezve, mert tudják merre haladnak.

Hány fajta halállal küzdünk meg, mi magyarok! Régi városaink épületei könnyörögnek felénk, mint Szabadkán... Egyszerű templomok tornyai, mint Bözödújfalun, mint a régi dunai hidak a háború után, a felvidéki pillangók a tavasszal, minden szól hozzánk. Csak halljuk meg e szavakat! Értsük meg a szózatokat! Fejtsünk meg valamennyi rejtélyt! A sok vészhang kondítását! Az új idők polgármesterei nyavalygását!

Szent Karácsonyunk közelében, a decemberi hangok után megyünk tovább. Ki-ki a maga lehetősége szerint. Egyedül, szeretteivel, emlékeivel, hiányaival, barátaival, lelkiismeret-furdalásával vagy megelégedettségével. Magyarságunkkal, hidegben vagy melegben, bőségben vagy szegénységben, de élétként lelkünkkel!

Meghítt, Szent Karácsonyt kívánok mindnyájatoknak!

Zólyomi Kati

[Szerk. megj.: A *Kaláka* fáradhatatlan volt dél-amerikai turnéja alkalmából. Ahogy már múlt számunkban jeleztük, hozzánk Chiléből érkeztek, ahol népes közönség előtt nagy sikerrel szerepeltek. A braziliai INFO elektronikus hírlevélből nemrég megtudtuk, hogy október 22-én már São Paulóban voltak, ahol a cserkészekkel együtt kimentek Embúra és meglátogatták a Simon Bálint Cserkészparkot, egy emlékeztető és nagyszerű szombati napot töltve el: az együttes tagjai együtt énekeltek és zenéltek a cserkészekkel. A *Kaláka* a São

Pauló-i Magyar Házban is fellépett. Az október 23-i megemlékezésen pedig a Szent Imre Gimnázium új előadótermében Dr. Kövér László, a Magyar Országgyűlés elnöke jelenlétében megható fellépése következett, amelynek során két meglepetéssel is kedveskedtek a megjelent vendégeknek. Először Szijjártó Csaba úr, Magyarország braziliai nagykövete zenélt együtt a *Kalákával*, majd a 13. számú Szondi György Cserkészcsoport tagjai adtak elő két megzenésített verset az együttessel. A rendezvény után a vendégek fogadáson vettek részt.]

DÉL-AMERIKAI MAGYAR NÉPTÁNCMOZGALOM

Argentínai és uruguayi magyar néptáncos követek São Paulóban! 2. rész

Folytatás előző számunkból:

Ebéd után csoportkép készült az asztal körül, és felvettem magnóra drága kollégáim szavait, hogy megosszam a HUFII olvasóival. Egyre inkább zuhogott az eső, s majdnem, hogy táncos léptek zaját járta el a nagy terasz tetején.

A kérdések: Miért vagy itt ma? És máttól kezdve, sejtéd változik - vagy nem - magyar néptáncoséleted?

Válaszok:

Diana Fekete Nuñez (Pántlika):

Azért jöttem ide, hogy együtt ünnepeljünk a Zrínyi évfordulóját a sok baráttal. Szép látni, hogy egy csoport, egy magyar néptáncos csoport nemcsak emberekből áll, hanem jó barátokból! Máttól kezdve csak jobban szeretem a néptáncos életemet és a sok barátot, akiket ebben a különleges magyar-dél-amerikai világban ismertem meg! Remélem ezt örökre magammal tarthatom és még sokat fogok táncolni, zenélni és mulatni!

Gyuricza Gábor (Zrínyi alapító vezetője):

Azért jöttem ide, erre a fantasztikus rendezvényre, mert 30 éve alakult az a csoport, amelynek én is az egyik főszervezője és alapítója voltam. Kötelességem volt itt lenni, és nagyon örülök, hogy részt vehettem! Nagyon-nagyon kellemes volt a tegnapi esti előadás is és ez a mai találkozás és beszélgetés veled, és a többivel!

Három részre osztható ez a 30 év, vagyis a kezdetbeli lendület 10, az átmenet és az utolsó 10, amelynek eredménye volt az együttes nagyon szép tegnapi esti teljesítménye. E harminc év alatt kétszer volt névváltozás: 1981-ben, amikor megszülettünk, akkor a nevünk Zrínyi Regösök volt, egészen 1988-ig, amikor Falvay Károly táncmester és koreográfus jött, és az ő ötletére változtattuk meg Zrínyi Művészegyüttesre. A fiatalok úgy döntöttek, hogy ez a név mostantól alakul át Zrínyi Néptáncgyűjtésre. Én nagyon feldobódtam, nemcsak a tegnapi esti megemlékezéstől, hanem főleg a mai beszélgetésektől, és mivel a sors úgy hozta, hogy jövő hónaptól már São Paulóban leszek legalább még egy évig, nagyon szeretném segíteni a São Pauló-i magyarságot tanításokkal, előadásokkal, amennyiben lesz rá szükség. Ez változott bennem: hogy én most nyitott vagyok erre, hogy újra tudjam tanítani a fiatalokat és az időseket is egyaránt.

Tóth Eszter (ex Pántlika):

Én azért, mert tiszteltem azt a munkát, amit befektettek 30 évvel ezelőtt a São Pauló-i fiatalok. Bálinték meg Gábor elkezdte és hagyományként át tudták adni. Elvezem azt, ahogy a Puskás testvérek Gyula és Angyal ilyen keményen tudják ezt a munkát folytatni. Továbbra él a néptánc bennem, és most Gyuricza Gáborral megpróbálunk a mi korosztályunk fiataljainak nyújtani valamit, hogy öbennük is felbredjen a néptánc!

Brum Alejandra (Tündérkert):

Azért jöttem ide az évfordulói dátum alkalmából, hogy barátokkal találkozjak, ami fontos dolog számomra. Nagyon élveztem, hogy itt, regös barátaimmal léphettem fel a Zrínyiek tiszteletére!

Bálint Inci (Zrínyi alapító táncosa):

Ma azért vagyok itt, mert olyan emberek jöttek el ide s velem akartak lenni, akik számomra nagyon-nagyon kedvesek, akik velem egy álmot álmodnak, akik velem egy húrton pendülnek. Akik tudják, hogy én mit szeretek, és hogy nekem mennyire fontos ez, amit én éveken keresztül csináltam! Én azért vagyok ma itt, hogy ezekkel az emberekkel együtt lehessenek. Hogy ez a 30 év mit jelentett nekem? Azt nem kell elmondanom! Az életemet jelentette! Máttól mi lesz? Nem tudom még. Azt tudom, hogy eddig egy csukott ajtó volt, és most megnyitottam azt, de hogy ez merre-hova fog vinni, azt még nem tudom. Nem tudom, még mit vállalok magamra, de kinyitottam egy ajtót, ami akárhova vihet.

Marques Pedro (Pántlika vezetője):

Ünnepelni jöttem ide, barátaimmal, a Zrínyi évfordulóján! Az uruguayi fesztiválon mi együtt alkottunk egy koreográfiát, először a Pántlika meg a Zrínyi, és az idén, március 15-én, szerveztünk egy nagyon szép műsort. Elkezdtünk együtt dolgozni São Paulóban, ami szerintem nagyon jó és nagyon fontos, mert két együttes van, de már van egy jó kapcsolatunk. Biztosan együtt fogunk dolgozni továbbra is, nemcsak a Zrínyivel, hanem az összes dél-amerikai néptáncosporttal! Máttól kezdve, amit csinálni fogunk még együtt, az „zenélni”, nem? Ugy Braziliában, mint Argentínában, ami bizonyára egy újdonság nekünk. Régen itt nálunk a „Válaszút” volt (Bálint lányok), s most még egyszer megpróbálunk valamit alkotni. Ezért szerintem jövőre, a Buenos Aires-i fesztiválon együtt fogunk muzsikálni is! Nem csak táncolni!

Kerekes Miki (Regös):

A braziliai testvér néptáncosport 30 éves lett, és ezt nem lehetett kihagyni, nem volt szabad kihagyni! Vagyis, őket serkeníteni jöttünk, hogy még 30 évig legyenek! Azért is fontos, hogy itt vagyunk! Nem változik semmi. Továbbra is úgy érzem a dolgokat, hogy ezentúl is legyen egy kapcsolat, és hogy a dél-amerikai néptáncmozgalom továbbra is egészséggel és teljes erővel menjen előre, és talán egyszer majd Budapesten is megtarthatunk egy dél-amerikai magyar néptánc találkozót!

Bonapartian Edi (Regös vezetője):

Szívből mondjam?... Ez nagyon fontos a dél-amerikai magyarság számára, vagyis maga a magyar néptáncmozgalom az ifjúságot, az országokat, a különböző

b.-j.: Kiss Tomi, szerző, Kerekes Miki és Brum Alejandra. A 3 dél-amerikai ország magyar néptáncosaiért koccintanak

testvércsoportokat fogja össze, s úgy véljük, hogy ugyanazt üzzük, ugyanazt szeretjük, és „együtt” ez így szép, ez így jó! Nagyon fontos, hogy eljöttünk, együtt lehetünk, egymást lelkesítjük, szeretjük, s ennek nagy, különleges ereje van, amit talán sokan nem értenek meg... Mi, akik ehhez tartozunk ebből „élünk”, de nem anyagi szempontból teszünk sokmindent, hanem ez élte a lelkünket. Mert ez a mi nyelvünk-nyelvezetünk: a magyar néptánc-népzene, magyar kultúra, és mindezt fontos, hogy nemcsak ma, a Zrínyi együttes évfordulója alkalmából, hanem akármelyik más alkalomkor legyen egy „ürügy” ahhoz, hogy összefüjjünk! Remélem lesz több ilyen alkalom, amikor több generáció együtt mulathat, együtt érezhet! Nemigen változik máttól valami, hanem szerintem inkább erősödik az, ami már jó néhány évvel ezelőtt indult el, s ennek folytatása van, jövője. Ezeket az érzéseket kell megerősíteni, s ami a legnehezebb: továbbadni! Mert az ember elvárja, hogy mások is úgy értsék, mint ahogy mi tesszük, szóval, hogy úgy éljék át, mint jómagunk! Szerintem nekünk, akik ebbe belemerültünk, ez a feladatunk: ha egyszer belekóstolsz, nem hagyhatod abba. Mindazok, akik itt vagyunk ma, belekóstoltunk, és ebből nem lehet kiszállni - és nem is akarunk! Ezentúl is ezt kell továbbadni, megadni az újabbaknak a lehetőséget, hogy átéljék, talán mindenki saját módjára, de úgy, hogy a lényeg megmaradjon. Ez az együttlét a megmaradás, mint magyarok.

Jankovics Dani (ex Tündérkert):

A braziliai barátok hívtak meg ide, s abbahagytunk munkát, mindent, és eljöttünk megosztani, mulatni! Semmi sem változik bennem! És ez jó! Azt jelenti, hogy folytatatom! Kisérem az együttesemet, az uruguayi Magyar Otthonunkat, segítem és támogatom a magyarságot!

Puskás Angyal (Zrínyi):

Valamikor olyan fontos emberek kezdtek el, akiket nemcsak nagyon szeretek, hanem nagyon tiszteltek, és szerintem érdemes csinálni, érdemes folytatni, megünnepelni. Azt akartam - és ez sikerült is! -, hogy régi barátokkal találkozunk újra, jó ismerősökkel, újból együtt lenni! Még nem tudtam egészen felfogni, mi történt, mi változik meg ez után. De biztos lesz valami változás. Mindenesetre a jó érzés marad!

Jankovics Károly (Tündérkert alapító vezetője, UMO elnöke):

Azért jöttem el az évfordulóra, mert egy csomó barátom van itt, akiket a 88-as találkozón ismertem meg, és most a szívem azt mondta, hogy itt kellett lennem. Nem változásról van szó! A néptáncmozgalom mindig ilyen volt: okos és értelmes emberekből áll, mindig jól éreztem magam velük, és ezen kívül énszerintem ezentúl is mindig azt fogom tenni, amit a szívem mutat.

Puskás Gyula (Zrínyi):

Szerintem, ha mi, akik kevesen, de itt vagyunk, nem tartjuk tovább, a jövőben nehez lesz megtartani a magyarságot, a néptáncot... Remélem is, hogy jövőre több dolgot fogunk szervezni, és azt is látom, hogy habár haladunk, muszáj igyekezni!

Tirczka Lóránt (Pántlika):

Hol lennék máshol? Itt vannak a barátaim, akik 30 év után még táncolnak...! Csinálnak valamit, amiben én is hiszek és bízom: megtartani a magyarságot. De nemcsak a tánc, hanem az élettemmel. Magyarország messze van, de tartunk egy erős kapcsolatot. Ezt szüleinktől kaptuk, legalábbis a magot ők ültették el, de ezt tartozom folytatni a barátaimmal, remélem a következő 30 évig! Máttól tovább folytatom, amit eddig csináltam, táncolni és megőrizni a magyarságomat, mert hiszem, hogy ez fontos. Így jól érzem magamat, a barátaimmal együtt... Brazilok, uruguayiak és argentinok!

Kiss Beatriz (Pántlika):

Azért jöttem, hogy gratuláljak a Zrínyi 30 éves fennállásához. Mint néptáncosport vezető tudom, hogy ez nem könnyű munka, és szeretném elismerésemet kifejezni az összes ember iránt, akik már voltak vezetők a csoportokban! Azért is jöttem, hogy az összes barátom tudjunk gyűlni és táncolni! Máttól kezdve ihletet keresek, hogy tovább tudjam vinni a Sarkantyú néptáncgyűjtést. Remélem, hogy a magyarságomat tudom ápolni és a következő generációnak továbbítani. „Egy lángot adok; ápdold és add tovább”.

*

A végén Edi barátom kikapta a magnót a kezemből, hogy engem is beszéltessem:

Zóka (Regös második vezetője):

Amikor tavaly megtudtam Puskás Angyalon keresztül, hogy az idén ez lesz, valahogy rögtön eldöntöttem, hogy jönni akarok! Ahogy már meséltem nekik is, az év folyamán kétszer is összegyűjtöttem a jegypénzt, de el kellett költsöm másra. Aztán végül is sikerült, ami biztos, hogy nem véletlen! Nagyon-nagyon vágytam idejönni, nagyon meg akartam ölelni egyes embereket, megismerni másokat, és két olyan napot tölteni, amit Buenosban, életem körülményei miatt, nem tudtam volna eltölteni: nyugodtan, nem sietve, anélkül, hogy azért izguljak, ki telefonál rám, hogy menjek már haza! Egy olyan együttes évfordulója, amely még él, az számomra lényeges! Bennem nem változik semmi, hanem még több kedvem van! Mindig úgy indulok neki a dolgoknak, hogy ha el tudom érni a meggyőződést más emberekben is, akkor egyre boldogabb vagyok! Most is egy pár emberrel beszélgettem, s azt hiszem, egy-két dolgot „tudat alatt” sugallhattam, elértem-elintéztem, s ez volt a szándékom.

*

Sötétedéskor kivitték Brum Alejandrát is a reptérre. Mi hárman Edivel, Mikivel maradtunk. A Magyar Ház kezdett lecsendesedni, ezeroszer csak hangoktól, mert megszólaltak a vonók, és a még nem teljesen összehangolt hangszerek mégis oltári meleget, együttérzést adtak ki magukból. Pillanatnyi búcsú muzsikája volt ez. Kétórai alvás és összecsapott pakolás után korán reggel Luciana kivitt minket is a reptérre...

Zólyomi Kati, néptáncos krónikás

„Ma tán a béke ünnepelne,
a Messiásnak volna napja,
ma mennyé kén a földnek válni,
Hogy Megváltóját befogadja.
Ma úgy kén, hogy egymást öleljék
szívükre mind az emberek,
de nincs itt hála, nincs itt béke:
beteg a világ, nagy beteg...”

Ady Endre: „Karácsony, ma tán a béke”
(részlet)

Szilveszteri mulatság
a Hungáriában!

Vacsora,
zenekar,
tánc

Éjfél után fiatalok bulija!
1. Eseménynaptár

LELKI SARKOCSKA
2011 DECEMBER

SZÉP ÉLETV, CSERKÉSZÉLETV

CSERKÉSZBÁL 2011-ben - ismét a Hungáriában! -

A bált megelőző péntek este már dobogott a szívünk. Festés-vakolás, rendrakás, új szőnyegek elhelyezése folyt heteken keresztül. Rendhagyó esemény volt az is, hogy 3 év után visszatért a bál a Hungáriába! Az egyesületünk több sarka szebb lett, tisztább. Ez a folyamat eltart még egy jó ideig, és mindig lesznek olyan részei, amelyek még több figyelmet igényelnek. Lassan, nyugodtan, és szükségszerű sorrendben!

A Hungária tatarozása 1. szakasza majdnem, hogy készen állt, s még erősen festékszagú termék fogadták a külföldről beérkező néptáncosokat. A táncpróba átnyújtódott a hajnalba, és már világosodott a tavaszi ég, mire ágyba kerültünk mind a 24-en, vagyis a 12 éjféle táncospár: 16 Regőstáncos, 2 São Pauló-i Zrínyis és 6 montevidói Tündérkertes. Egy „táncos sorsfreskóval”, a *Katerva Spléndida* jelenettel készültünk, amely összehangolásához csak ez a péntek és maga a bál napja maradt.

Szombat van már, du. 2 óra. Egy tucat ember megy s jön, díszít, rakogat. Félhomály és csend van, virággillat úszik a levegőben, mint egy álmos délután peremén elterülő tavaszi rét. A színpad üres, egy pár hangmérnök kábeleket húzigál Demes Sanyi Gemer utasításai szerint. Az éttermünk mindenkor pincérei asztalokat tologatnak, asszonyok sepernek. Fél ötig átvesszük koreográfiánkat, és szétszéledünk.

Este - 20 óra 30. Olykori táncoskollégámmal, Tcharykow Szerzsóval érkezem meg. Habár ez a kihirdetett óra, még üres a Hungária, csak a főrendezők állnak már díszben és várják a vendégeik megérkezését. A hangulat

◀ Készül a csárda - ▲ kész lett!
Lomniczy Melinda, Mihályfy Juli
▲ Szeley Cynthi, Mihályfy Juli, Mihályfy Kinga,
Arcagni Anikó, Zombory Michu, Szentiványi Vali

szolid, egyszerű de elegáns benyomást kelt bennem. Csillárokról friss zöld levelek és piros virágok csüngnek harmonikusan, nagy világosszürke vázák hosszú és zsenge ágakkal, szép fehér virágokkal mosolyognak felém. Megyek „hátrafelé”, és ahogy kilépek az étteremből, az eddig legelegánsabb és legkellemesebb „csárda” helyiségre találok! A cserkészlányok által komponált hangulat gyönyörű! Gyertyák és virágszirmok a piros abroszos asztalokon, itt-ott apró margarétacsokrok üde látványt mutatnak.

Hátul a cserkészházban táncostársaság készíti viseleteiket, mindenkin látszik a növekedő izgalom, de mosoly van minden arcon!

Tudjuk, hogy az emberek mennyire nem ismerik a „pontosság” fogalmát. Ezért a megbeszéltek szerint némi késéssel, Lajtaváryné Benedek Zsuzsi jelenik meg a színpadon

b.-j.: Lajtaváryné Benedek Zsuzsi,
Zombory István Dudi, Mihályfy Kinga

szép vajszerű díszmagyarjában. Édesapja után (id. Benedek László) senki sem vezetne le cserkészbált jobban, mint ő! Hagyományos nyitány, magyarszászlós cserkészek és díszmagyaros párok

bevonulása, a díszszónokok (Zombory István cst. Hungária elnöke magyarul és Mihályfy Kinga st. spanyolul) sajátos stílussal vezették be a bálunkhoz fűződő gondolataikat. Ez alkalommal a gálanyitó *Palotást* a Regős együttes fiatalabb táncosai adták elő, s az utána következő szokásos keringőt is ők kezdték, miközben Zsuzsi hangosan s vidáman kikiáltotta a klasszikus „áll a bál” jelszót!

b.-j.: Puskás Angyal (Zrínyi), Brum Alejandra (Tündérkert), Mihályfy Kinga (Regős), Jimena Torres (Tündérkert)

Semmi újat nem mondtam eddig, viszont minden más volt a megszokottnál... Számításaim szerint olyan 200-an lehettünk: 45 néptáncos (Regősök és külföldiek), 30 cserkész-cserkészvezető, 17 Zrínyi Kör tanár-szülő, s ez már a jelenlévők fele, vagyis maguk a bálszervezők, az előadók: a házigazdák! Ez azt jelenti, hogy csak 100 ember jött el a bálra! Persze nagyon kevés, irgalmatlanul kevés! Amde nem kritikát öntök most ki magamból, csak ez az adat erősen elgondolkodtató.

Együtt volt ennek előnye is, és számos szépet is nyújtott azoknak, akik ott voltunk. Megerősítette azt a tudatot, hogy az itteni magyarság oszlopai vagyunk. Mert hát nem a különböző vélemények nehezítik meg a munkát. Ellenkezőleg: inkább gazdagítják! A közös célokért mindig össze kell tartanunk! A cserkészbálunk a valóságunk egyik legtagabb, legfényesebb tükré. Ezzel azt akarom kifejezni, hogy minden megoldható, ha van kommunikáció, ha kiengedjük magunkból a szívünk mélyét, és akadályok helyett megoldást és segítséget nyújtunk. Ezt gyakorolni kell, a türelmet is, és... a cserkészbálon egyszerűen ott kell lenni!

Folyt. a 4. oldalon

Mátis K.

Cserkészsországban mosolyog az ég. Az erdő fái vidáman figyelnek, mit rejt a sátor a tisztás ölné. Itt a világ: a népek idejöttek és összebújnak. Szívük fölmelegszik a testvériség boldog városában. Nem Babel ez: pedig sokféle nyelv zűravarától visszhangzik a park. Nem Babel ez, mert itt megértik egymást a dán, a skót, a szingaléz, a néger; Esti fiát a Fokföld fia érti s Jamaica rázza Szíria kezét. Széttárt karoknak nem nehéz a nyelve, kitért szívekben olvas a nyitott szem.

- A világgjáró cserkész útra kelt.

Márton L.

Tuskó Matyi

Tíz lépés: itt van Ausztrália; húsz lépés: itt van Ceylon szigete; harminc lépés: a Dunántúl nevet és csalogat, hogy légy vendége máma. Jön-megy a földgömb sok furcsa lakója és cseng a kérdés: „Honnét jössz?” - „Ki vagy?” S ez szól: „A Prérík vadonja hazám.”

Radányi Kálmán:

JAMBOREE-LEGENDA – Karácsonyi cserkészüzenet

S az így felel: „Izland jegén születtem.” Amazt Finnország küldte el ide. Emezt a forró Indus part nevelte. „Ki vagy, testvér?” A vig kérdés mögött lélek villámlik. - És kart-karba öltve a világgjáró cserkészek dalolnak. - Az est leszállt; a csillagok lenéztek.

Az ég sóhajtott: meglebbent a zászló a karsú póznán. Lámpák imbolyogtak. - S a fák közül a meleg félhomályból előlépett egy cserkész. Meglepetten riadt feléje száz szempár. Szokatlan jelenség volt a karsú, szép fiú. Fehér ruháját kék öv fogja át, Aranyhaját cserkészkalap takarja. A szeme csillog. Napsütötte arcán a fiatalság szent derűje fénylik. Karsú föláll és hozzálép: „Ki vagy? Honnét jöttél?” - És körülveszik Őt. Az tisztelő, majd kezét ráz velük: „Názáretből - felel - onnét jövök”. „Hm. Názáretből?” - Pista elmereng. - „Onnét is jöttök?” - „Hol a táborod?” - kérdi Nagy Ferkó. - „Ez mind az enyém!” - felel nevetve a Názáreti. „Igaz!” - Kacagnak véle a fiúk. -

Márton L.

Minden táborban otthon van a vendég.

- A Názáreti elköszön. Siet. Minden táborba betekint. Megáll a konyha mellett: „Mit főztök, fiúk?” S ahol a kukták kedve ecetes, egy jó tréfával mosolyt lop az ajakra.

Márton L.

Esti imánál Ő az Áhítat! Kiránduláson Ő megy legelő. - Ott ül az öreg B.P. oldalán, hozzásimul, s a „Chief” nagyot kacag. Az Arénán a nagymise alatt alázatosan térdel a napon. Övé a tábor minden terhe, gondja. Ő a parancsnok, amit Ő akar, az meglesz. S Ő a jóságot akarja, békét akar a véráztatta földön. **Gödöllön járt a Názáreti cserkész.**

Kellemes karácsonyi ünnepeket

Segít. Tüzet rak, fát is hord, ha kell. S csajkafedélből velük vacsorázik. Ahol feltűnik fúrge, szép alakja, a kedvetlenség onnét eloson. Ahol civódnak, - Ő közéjük áll; akire ránéz, menten megjuházik. Napiparancsnál a parancsnok arca haragtól terhes; büntetni akar, - a Názáreti mögötte terem, szívébe lopja a szelíd megértést.

Márton L.

A cserkészet körében ismert Márton Lajos neve, akinek a grafikáival találkozhatunk a cserkész témájú könyvekben, újságokban. Székelyudvarhely, 1891. február 27 - Budapest, 1953. január 26.

Mátis Kálmán iparművész, grafikus. Kalandos életútja alatt sokoldalú más tevékenysége mellett könyveket illusztrált, folyóiratokban karikatúrái jelentek meg. Nagyvácszony, 1903. július 14 - Kecskemét, 1960. január 4

Zsuzsi íróasztaláról...

Lajtaváryné Benedek Zsuzsi cst. rovata

Mesés

Ilyen a magyar nyelv: mesés, csodálatos, példázatos, beszédes, jelképes és találó eszmefuttatása elbűvöli az embert. Maga a nyelv mesél, éppúgy, mint a kövek a régésznek, kanalak, tálak, villák a néprajzosnak. A nyelv mesél, ringat és adja tovább a család múltját gyermekeinek, unokáinak. Ez így igaz, a magyar nyelvemese...

A mai magyarórán, amit felnőtteknek tartok, olyan felnőtteknek, akik egy éve tanulják a magyart mint idegen nyelvet, sok érdekesség merült fel. Már a múltkor említettem, hogy a magyar nyelv nagyon logikus nyelv és minden egyes gyököt megpróbál a lehető legjobban kihasználni. Ha például a **TAN** gyököt vesszük, tudjuk, hogy ez a tanulásban van kapcsolatban. Akkor minden fogalom, ami a tanulásához fűződik, legyen ezzel a gyökkel összekötve. Ez logikus. Ennek van értelme. Használjuk ki százszázalékosan ezt a gyököt mindenre, ami ezzel kapcsolatos. Ne alkossunk új szavakat, hanem utaljunk már a gyökkel arra, ami épp érdekel minket: ebben az esetben a tanulás. Figyeljük csak meg: **tanár, tanító, tanuló, tanít, tanul, tantárgy, tanterem, tanszék, tanterv, tananyag, tanfelügyelő, tanév, tandíj, számtan, nyelvtan.** Próbáljuk ezeket a szavakat más nyelven elmondani. Mind külön-külön új szavak. Erre mondom én azt, hogy mesés a magyar nyelv, képekben mesél, amit hallok azt magam előtt látom és értem. Számtan... az a tanulmány, ami számokkal foglalkozik. Nyelvtan... az a tanulmány, ami a nyelvről foglalkozik. Ugye érdekes?

Ma az órán sok szó esett a híres-nevezetes igekötőről. Tudniillik tanítványaim most már ismerik az alapigéket. Olvas. Kati olvas... ezt értik. Most már azt is értik, hogy ez annyit jelent, hogy Kati épp olvas, tehát folyamatban van. Kati ezt teszi éppen most (*está leyendo, she is reading*). Zajlik a cselekvés. Igen ám, de magyarul egy kis szótag a szó elején, amit igekötőnek hívunk (mert oda van kötve az igéhez, persze) ez fogja kiélezni, elmagyarázni, hogy **elolvasta-e, kiolvasta-e, felolvasta-e** vagy **átolvasta-e**. Mert ha hangosan olvasta, akkor felolvasta, ha a könyvet befektette, akkor kiolvasta, ha a cikket végigolvasta, akkor elolvasta, és ha a cikket átböngészte, nagobbára elolvasta, akkor mondhatjuk, hogy átolvasta. Ilyesmit se lehet más nyelven csinálni: egy kis előszótaggal ilyen pontosan körülírni a cselekedetet. Ez mesés.

Érdekes elgondolkozni azon is, hogy hányféleképpen lehet **élni** magyarul. Például **megélni**, ha van ahhoz megfelelő bevételünk, és főleg ha sikerül nem **elélni** vagy **felélni** a pénzünket. Ha szerencsénk van, lehet **túlélni** egy háborút vagy katasztrófát, amit feltétlenül először **átélni** kell. Van olyan, aki ilyen helyzetben **kiéli** magát, főleg ha **bele** is tudja **élni** magát. Sokféleképpen tudja az ember **leélni** életét és milyen jó, ha úgy teszi, hogy nem **él vissza** semmivel... Más nyelven ugyanezeket mondhatjuk, de mindig egy újonnan szerkesztett szóval. A magyar nyelv észjárása mesés.

Egy másik ige, ami nagyon érdekes: **NÉZ**. Az igekötők legegyszerűbb jelentései azok, amelyek az irányra vonatkoznak. **Kinéz** az ablakon, **benéz** a szobába, **felnéz** a tetőre, **lenéz** az utcára, **átnéz** a szomszédba. Eddig világos és egyszerű. De most jönnek az átvitt értelmek. Ha azt mondom: Péter lenézi Katit, nem tartja sokra. Hát nem remek a magyar észjárás? Lenézek valakire, ha kisebb, mint én vagyok, és ha valakit nem tartok sokra, akkor természetesen kisebbnek látom. Éppúgy, ha felnézek valakire, azt jelenti: sokra tartom, nagy embernek tartom, ha nagy ember, akkor felfelé kell nézzek. És ha kinézem Katiból, hogy jó sportoló, akkor látom magam előtt, hogy kijön belőle az a tulajdonság, hogy jól sportol. Mesések az igekötők. Mindegyik logikus, mindegyik vetíti a képet a hallgató elé. Tanítványaim csodálkozva figyelnek, mondják utánam, kérdeznak, ismételnék, és nagy mosollyal azzal a gondolattal távoznak, hogy **megértették** a mai leckét. Megértették vagy **félreértették**? Isten tudja! Majd a házi feladatból kiséül... (mellesleg ez is érdekes ige: kiséül...)

„MAGYAR” ÉLETÜNK SZÍNEI

Budapesti tudósítók: **Espinosa Dr. Benkő Teri cst. és Espinosa Zavarce José Vicente st.**

Karácsonyra készülve...

A decemberi számmal mindig gondunk van: novemberben kell leadni, és ilyenkor habár már kezdenek előbukkanni a karácsonyi díszítések, még messze van a karácsonyi hangulat. Eközben pedig, ha aktualitásról írunk, az elavult lesz és furcsának hat majd a decemberi számban. De ti december elején miről olvasnátok szívesen? Mi ilyenkor keressük a jó ötleteket, aztán lehet, hogy nem használjuk fel őket, de elindítják a fantáziánkat, a kreativitásunkat.

- Még a hónap elején időben vagyunk készíteni egy adventi naptárt. Kitűnő eszköz, hogy átéljük a karácsonyt, főleg gyerekes családoknál. Anyagból, pl. posztó (*pañolenci*) kiszabunk egy egyszerű, stilizált karácsonyfát. Egy háromszög is megteszi, sőt vastagabb papírból is jó. Erre helyezünk el 25 kis négyszögletet, ezek lesznek a kis zsebek. Tehetünk beléjük édességet, kis karácsonyi díszet. Melléje tehetünk karácsonyi idézeteket: bibliából, versből, dalokból. Majd minden nap este, családban kinyitunk egy zsebet. Énekelhetünk, imádkozhatunk, vagy egyszerűen csak beszélgetünk a karácsonyról családban. Ha tartós anyagból ragasztjuk/varjuk össze, jövőre is használható.

- Szerezzünk be vagy készítsünk adventi koszorút. Nagyon egyszerű, csak négy gyertya kell hozzá, valamilyen tálca/tányér, amire tesszük és egy kis zöld körülötte. Egyszer hetente biztos tudunk időt szakítani egy kis közös imához, gondolkodáshoz.

- Már most tegyünk ki egy karácsonyi díszet az ajtóra. Jó kedvre deríti azt, aki meglátja, és minket is lassan az ünnepre hangol.

- Szuper! Még van bő húsz nap az ajándékok beszerzéséhez ill. elkészítéséhez. Írjunk egy listát a megajándékozni kívánt személyekkel, tegyük a hűtőre, és mihelyst ötletünk támad, írjuk a név mellé.

A készítőnek továbbra is ajánlom a következő oldalt „ihlet” merítőnek: www.meska.hu És végül, aki Buenosban él, látogasson el a karácsonyi vásárra, a Hungáriába!

- A csomagolás mindig hátra marad? Nézzük át a kacsákat, biztos akad csomagoló papír, papírzacskók, amelyeket újra lehet hasznosítani. Engem személyesen bosszant, hogy néha a csomagolás ára felér egy másik ajándékkal, és végül a kukában végzi. Egyszer kínai újsággal csomagoltuk be az ajándékokat, ingyen kaptuk egy kínai étteremben, egyedi és vicces!

- A távoli rokonoknak, ha üdvözlő lapot szeretnénk küldeni, most tegyük meg, másképp csak az ünnepek után ér oda. Ha internetes „lapot” küldünk, elkezdhetünk utána nézni valami szép versnek.

- A menürendet is megtervezhetjük előre. Ne maradjon a nyakunkon az sem. Osszuk szét a munkát, vonjuk be a család tagjait.

- Szentestén szeretnénk énekelni? De kevesen tudják a szöveget? Készítsünk kis dalos füzetet/lapot. Fénymásoljuk le, legyen mindenki kezében egy.

Kívánunk nektek örömteli ünnepeket, családias, meghitt pillanatokot. Kívánjuk, hogy a Kis Jézus eljövetele felvidítsa bennünk az önzetlen szeretetet és felragyogtassa a reményt!

Espinosa-Benkő család

HUNGÁRIA MAGYAR EGYESÜLET
Pje. Juncal 4250 - (1636) Olivos
4799-8437 4711-0144

ELNÖK: ZOMBORY ISTVÁN ez1955@gmail.com
Titkárság: Rugonyi Attila
Szerdától szombatig 19 - 21 óra. Hosszú hétvégeken zárva.
hungariabuenosaires@gmail.com
Étterem: Hétköznap (hétfő kivételével) 18-tól éjfélig
Hétvégén ebéd és vacsora. Asztalfoglalás Sr. Omar

Ami az íróasztalon maradt

Weöres Sándor: 16

Ég	volt
nap	lesz
hold	van
föld	nincs
ül	le
áll	föl
visz	be
vár	ki

CSEKÉSZBÁL...

Folyt. az előző oldalról

A Hungária nagyobbak tűnt... Az emberek ettek, mulattak, remek élőzenére táncoltak. Hálás és megelégedett arcokat láthattam. Sőt, azt is megfigyeltem, hogy legalább 30-an (magyarok) először jöttek a bálunkra!

Az éjféltől hagyományos előadásunknak (a Regös együttes vállalta) annyi árnyalata volt, mint egy fénylő szivárványnak. Mint minden esetben újat mutatott, különöset s meglepőt. Nyilván ez a célja! A színpadon történt. Táncos jelenet volt a magyar sorsról, a magyar asszonyokról, a hazafiságról és az összetartásból táplálkozó újjászületésről szólt. Mi, akik előadtuk, végtelenül élveztük egymást, a publikum pedig brávókkal, tapssal és tombolással ünnepelte meg azt, amit láthatott. Mi, táncosok, szakmailag, barátilag és főleg magyarságban gazdagodtunk! De ez már más lapra tartozik. Tudjuk, kevesen értenék meg, mit jelentett számunkra ez az előadás. E kis 9 perces műsor évtizedeket adott hozzá a megmaradásunkhoz!

A hangulat folytatódott, a tánc is, a táncház, és az aprógyertyás cserkészliliom isteni pillanatra váltotta át a hajnalt. Nagyon élveztem! Sokan ültük körül a legértékesebb átszellemülésben, és habár a rítusunk régi, mégis mindig más. A szeretetkörben két meleg kezét szoríthattam meg, *nem véletlenül* egy itteni *drága* táncoskollégámét (**Kerekes Miki**) és egy visszatérő *drága* volt diákomét (**Gröber Lisa**). A záró hümmögés alatt pedig lehunytam szememeimet és egy másodpercnyi fohász villant fel szívemben.

Jó éjszakát! Jó éjszakát!

Zólyomi Kati cst. táncoskrónikás

Művészetről - művészekről

A művészek élete érzékenyebb, mint a közembereké. Ez az állandó állapot teszi lehetővé az alkotást, a mindennapi helyzetek felfedezése által. A művész mással csillapítja éhségét, a kevésből óriást formálhat ihletével. Ugyanakkor, ha művészek találkoznak, azonnal (bár nem mindig összhangban) remegnek a falak!

A művész külön nyelvvel szólal meg, s ha beszél, művet rajzol le a képzelet vásznára. Ezt a vásznat - még jóval megtestesítése előtt is - csak egy másik művész képes megfejteni! A művész szükségszerűen légkört kell teremten maga körül. A megfelelő páholyt és a csend hangját is képe változtatja át. A művészt csak egy művész értheti meg, miközben a néző, a közönség, a megfigyelő csak a kész eredményt képes magába szívni, s azt is csak akkor, ha megkapja hozzá a megfelelő környezetet. A művészi alkotás előzetese már magas szintű vetítés! Ahol még minden szín szerepel, minden zaj, minden hang és szó. A leszüres előtti produkció. A „piszkozat” maga! Amelyben minden hangulat háborog, a szűz fázisban reszkető elképzelés!

Zólyomi Kati

SZEMELVÉNYEK A HKK KÖNYVTÁR KATALÓGUSÁBÓL
(összeállítja Kádárné Bonta Anikó)
Club Hungária - Pje. Juncal 4250, 1.em.,
Olivos - 4799-8437

A HKK könyvtár nyitva a hó 2. és 4. pénteken 19 és 21 óra között. 2012. január zárva.

55 Lewis, Sinclair: Fő utca
1045 Réz Pál válogatása: 24 izgalmas novella
1641 Török Rezső: A férjnek nem szabad
1721 Aszlányi Károly: Hét pofon
1831 Scott, Walter: Rob Roy
1978 Róna - Litványi: Urak és elvtársak
2249 Szabó Magda: Régimódi történet (Szabó család)
2295 Bilicsi Tivadar: Hol vagytok ti, régi játszótársak?
2389 Duray Miklós: Kutyaszorító (Felvidéki magyarság drámája)
2868 Szőke Klára: Négy hét Párizsban...
3189 Fényes Mária: Kacagó ária
4633 Zolnay László: A középkori Esztergom
4874 Wodehouse, P.G.: Hübele Sámuel

En castellano:
S-76 Wass, Albert: Devolvedme mis montañas
S-84 Harsányi, Zsolt: Whisky & soda
S-212 Márai, Sándor: El último encuentro
S-240 Márai, Sándor: El amante de Bolzano

Videokazetták és DVD
DVD- 1 Meseautó (Törzs J., Perczel Z., Kabos Gy.)
DVD- 5 Marian Anderson - a portrait in music
DVD- 22 Valahol Európában (Somlay Artúr, Gábor Miklós, Bánky Zsuzsa) angol felirattal
VK- 28 Telekomédia (vidám történetek)
VK- 94 Régi kedvencek: A „Latyi” (Latabár Kálmán)